Lietas arhīva Nr. C-4179-18/42
ECLI:LV:RVPT:2018:0628.C32163617.5.S

SPRIEDUMS
Latvijas Republikas vārdā

Rīgā, 2018. gada 28. jūnijā

Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesa
tiesnese Baiba Ozoliņa
ar tiesas sēdes sekretāru Dzintaru Kalniņu
piedaloties prasītājam /pers. A/,
atklātā tiesas sēdē 2018. gada 30. maijā izskatīja civillietu /pers. A/ prasībā pret SIA "/Nosaukums A/" par darba algas un kompensācijas par neizmantoto ikgadējo atvaļinājuma piedziņu.

Aprakstošā daļa

2017. gada 17. janvārī /pers. A/ (turpmāk – prasītājs) cēlis prasību pret SIA "/Nosaukums A/" (turpmāk – atbildētāja) par darba algas un kompensācijas par neizmantoto ikgadējo atvaļinājuma piedziņu.

Prasītājs, pamatojoties uz Darba likuma 69. panta pirmo, otro, ceturto un piekto daļu, 149. panta pirmo un piekto daļu un 128. panta pirmo daļu, lūdz tiesu piedzīt no atbildētājas neizmaksāto darba algu par diviem mēnešiem 1440 EUR un neizmaksāto atvaļinājuma naudu 720 EUR, kopā 2160 EUR.

Prasības pieteikumā un prasības pieteikuma precizējumos norādīts, ka atbildētāja nav samaksājusi prasītājam darba algu par diviem mēnešiem, par 2016. gada jūniju 720 EUR un 2016. gada jūliju 720 EUR, kopā 1440 EUR. Tāpat atbildētāja nav izmaksājusi prasītājam atvaļinājuma naudu 720 EUR apmērā, kas tiek aprēķināta par pamatu ņemot vidējo izpeļņu, kā tas ir noteikts Darba likuma 75. panta trešajā daļā.

Kā izriet no VSAA informācijas par sociālās apdrošināšanas iemaksām un apdrošināšanas periodiem, atbildētājs katru mēnesi ir saņēmis darba algu 720 EUR.

Rakstveida paskaidrojumus par celto prasību atbildētāja tiesai nav iesniegusi.

Atbildētājas pārstāvis uz tiesas sēdi nav ieradies, lai gan par lietas izskatīšanas laiku un vietu atbildētājai paziņots Civilprocesa likuma 56. panta otrajā un sestajā daļā noteiktajā kārtībā, nosūtot tiesas pavēsti uz atbildētājas juridisko adresi. Par neierašanās iemesliem atbildētājas pārstāvis tiesu nav informējis, kā arī nav lūdzis atlikt lietas izskatīšanu.

Tiesa atzina, ka saskaņā ar Civilprocesa likuma 156. panta pirmo daļu lietu iespējams izskatīt atbildētājas pārstāvja prombūtnē.

Tiesas sēdē prasītājs prasību uzturēja uz prasības pieteikumā norādītajiem apstākļiem un pamata, papildus paskaidroja, ka strādājis līdz 2016. gada augustam. Atbildētājas sastādītos aktus uzskata par nepamatotiem, jo tie visi sastādīti vienā diena.

Motīvu daļa

Tiesa, noklausījusies prasītāja paskaidrojumus, iepazinusies ar prasības pieteikumu un lietā esošajiem pierādījumiem, uzskata, ka prasība ir pamatota un apmierināma pilnā apmērā.

Lietā nepastāv strīds par to, ka, pamatojoties uz 2015. gada 7. augusta Darba līgumu Nr. DL025 (10.-13. lietas lapa) un atbildētājas 2015. gada 7. augusta Rīkojumu Nr. PD DL025 (14. lietas lapa) prasītājs pieņemts darbā pie atbildētājas par programmētāju ar atlīdzību par darbu 9 EUR stundā (16.-20. lietas lapa). Darba sākums 2015. gada 10. augusts.

No VSAA 2016. gada 20. oktobra vēstules Nr. E8487098 par apdrošinātās personas iemaksām no 2015. gada septembra līdz 2016. gada septembrim (15.-16. lietas lapa) un VSAA 2018. gada 14. janvāra vēstules Nr. E19778715 par apdrošinātās personas iemaksās no 2010. gada janvāra līdz 2015. gada jūlijam (77.-78. lietas lapa) redzams, ka starp prasītāju un atbildētāju pastāvēja darba tiesiskās attiecībās no 2015. gada 10. augusta līdz 2016. gada 8. augustam. Prasītāja darba ienākumi bija 720 EUR mēnesī.

No prasītāja konta pārskata no 2015. gada 1. augusta līdz 2016. gada 20. oktobrim (16.a lietas lapa) redzams, ka atbildētāja pārskaitījusi uz prasītāja kontu sekojošas summas: 2015. gada 4. septembrī darba alga 720 EUR un komandējuma izdevumi 7,61 EUR, kopā 727,61 EUR; 2015. gada 7. oktobrī darba alga 690 EUR un komandējuma nauda 260 EUR, kopā 950 EUR; 2015. gada 10. novembrī darba alga 720 EUR un komandējuma nauda 403 EUR, kopā 1123 EUR; 2015. gada 9. decembrī pārskaitīta naudas summa 1020 EUR; 2016. gada 29. janvārī darba alga 720 EUR un komandējuma alga 250 EUR, kopā 970 EUR; 2016. gada 8. februārī darba alga 720 EUR un komandējuma nauda 495 EUR, kopā 1215 EUR; 2016. gada 22. martā darba alga 720 EUR un komandējuma nauda 385 EUR, kopā 1105 EUR; 2016. gada 15. aprīlī darba alga 720 EUR un komandējuma nauda 485 EUR, kopā 1205 EUR; 2016. gada 19. maijā darba alga un komandējuma nauda par kopējo summu 1220 EUR.

Civillikuma 1587. pantā noteikts, ka tiesīgi noslēgts līgums uzliek līdzējam par pienākumu izpildīt apsolīto, un ne darījuma sevišķais smagums, ne arī vēlāk radušās izpildīšanas grūtības nedod vienai pusei tiesību atkāpties no līguma, kaut arī atlīdzinot otrai zaudējumus.

Saskaņā ar Darba likuma 59. pantu darba samaksa ir darbiniekam regulāri izmaksājamā atlīdzība par darbu, kura ietver darba algu un normatīvajos aktos, darba koplīgumā vai darba līgumā noteiktās piemaksas, kā arī prēmijas un jebkuru cita veida atlīdzību saistībā ar darbu.

Saskaņā ar Darba likuma 69. panta pirmo daļu darba devējam ir pienākums izmaksāt darba samaksu ne retāk kā divas reizes mēnesī, ja darbinieks un darba devējs nav vienojušies par darba samaksas izmaksu reizi mēnesī.

Darba likuma 70. pantā noteikts, ka darba samaksa aprēķināma un izmaksājama skaidrā naudā. Darba devējam ir tiesības izmaksāt darba samaksu bezskaidrā naudā ar pārskaitījumu tikai tad, ja darbinieks un darba devējs par to ir noteikti vienojušies.

Saskaņā ar Civillikuma 1838. panta pirmo daļu, ka samaksa izdarīta, jāpierāda tam, kas to apgalvo.

Saskaņā ar Darba likuma 150. panta pirmo daļu ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu piešķir katru gadu noteiktā laikā saskaņā ar darbinieka un darba devēja vienošanos vai atvaļinājumu grafiku, ko sastāda darba devējs pēc konsultēšanās ar darbinieku pārstāvjiem. Ar atvaļinājumu grafiku un tā grozījumiem iepazīstināmi visi darbinieki, un tam jābūt pieejamam ikvienam darbiniekam.

Savukārt Darba likuma 150. panta trešajā daļā noteikts, ka darbinieks var prasīt ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma piešķiršanu par pirmo darba

gadu, ja viņš pie darba devēja ir nepārtraukti nodarbināts ne mazāk kā sešus mēnešus. Darba devējam ir pienākums šādu atvaļinājumu piešķirt pilnā apmērā.

Saskaņā ar Darba likuma 149. panta pirmo daļu ikvienam darbiniekam ir tiesības uz ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu. Šāds atvaļinājums nedrīkst būt īsāks par četrām kalendāra nedēļām, neskaitot svētku dienas. Personām, kuras ir jaunākas par 18 gadiem, piešķir vienu mēnesi ilgu ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

Saskaņā ar Darba likuma 149. panta piekto daļu ikgadējā apmaksātā atvaļinājuma atlīdzināšana naudā nav pieļaujama, izņemot gadījumus, kad darba tiesiskās attiecības tiek izbeigtas un darbinieks ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu nav izmantojis. Darba devējam ir pienākums izmaksāt atlīdzību par visu periodu, par kuru darbinieks nav izmantojis ikgadējo apmaksāto atvaļinājumu.

Civilprocesa likuma 93. panta pirmajā daļā noteikts, ka katrai pusei jāpierāda tie fakti, uz kuriem tā pamato savus prasījumus vai iebildumus. Prasītājam jāpierāda savu prasījumu pamatotība. Atbildētājam jāpierāda savu iebildumu pamatotība.

No lietas materiāliem redzams, ka prasītāja darba tiesiskās attiecības ar atbildētāju nodibinātas 2015. gada 10. augustā un izbeigtas 2016. gada 8. augustā, tādejādi prasītāja darba tiesiskās attiecības ar atbildētāju bija ilgušas 12 mēnešus.

Atbildētājas pārstāvis 2017. gada 6. novembra tiesas sēdē iesniedzis 2016. gada 3. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 5. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 6. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 9. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 10. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 11. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 12. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 13. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 19. maija Aktu pa neierašanos darbā, 2016. gada 27. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 31. maija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 30. jūnija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 29. jūlija Aktu par neierašanos darbā, 2016. gada 5. augusta Aktu par neierašanos darbā (43.-56. lietas lapa), saskaņā ar kuriem prasītājs nav atradies savā darba vietā no 2018. gada 3. maija līdz 2018. gada 5. augstam.

Bez tam atbildētājas pārstāvis 2017. gada 6. novembra tiesas sēdē paskaidroja, ka prasītājam nebija noteikta konkrēta darba vieta darba pienākumu veikšanai. Prasītāja darba pienākumi bija saistīti ar to, ka viņam bija jātestē programmas darbība dažādās vietās un pie dažādiem operatoriem, arī dažādās valstīs. Akti tika sastādīti tāpēc, ka prasītājs šajā periodā neatbildēja uz pieprasījumiem sniegt paskaidrojumus, nezvanīja, nebija sasniedzams.

Lai gan 2017. gada 6. novembra tiesas sēdē lietas dalībniekiem tika izskaidrota Civilprocesa likuma 93. panta ceturtā daļa un apmierināts atbildētājas pārstāvja lūgums par lietas izskatīšanas atlikšanu, nosakot termiņu atbildētājai līdz 2017. gada 17. novembrim iesniegt pierādījumus, kas apstiprinātu tās iebildumus pret prasību, līdz pat 2018. gada 30. maija tiesas sēdei pierādījumi, kas apstiprinātu atbildētājas pārstāvja 2017. gada 6. novembra tiesas sēdē izteiktos iebildumus, netika iesniegti. No minētā tiesa secina, ka atbildētājas rīcībā šādu pierādījumu nav.

Saskaņā ar prasītāja konta pārskatu (16.a lietas lapa), prasītājam 2016. gada 27. jūnijā izmaksāta darba alga par darbu pie atbildētājas 720 EUR un komandējuma nauda 500 EUR.

Līdz ar to tiesa uzskata, ka akti par atbildētāja neierāšanos darbā no 2018. gada 3. maija līdz 2018. gada 5. augstam sastādīti jau pēc prasības celšanas ar mērķi, lai izvairītos no pienākuma izmaksāt prasītājam darba samaksu par 2016. gada jūniju un jūliju. To, ka šie akti sastādīti fiktīvi, apstiprina arī tas apstāklis, ka atbildētāja vairāk kā trīs mēnešus netika pārtraukusi darba tiesiskās attiecības ar prasītāju, netika pieprasījusi prasītājam paskaidrojumu par neierašanos darbā. Tāpat ne lietā, ne prasītājam nav iesniegts darba līguma uzteikums, no kura būtu redzams, darba tiesisko attiecību izbeigšanas pamats.

Atbildētāja prasītāja aprēķinu nav apstrīdējusi, pierādījumi tam, ka darba samaksa un kompensācija par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu ir izmaksāta, lietā nav iegūti, pierādījumi, ka prasītājs sava darba pienākumus nav pildījis vai pildījis slikti, tiesā nav iesniegti, pretprasība nav celta, līdz ar to tiesa atzīst, ka no atbildētājas prasītāja labā piedzenama darba samaksa par 2016. gada jūniju 720 EUR un 2016. gada jūliju 720 EUR un neizmaksāto kompensāciju par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu 720 EUR, veicot no minētās summas likumos paredzētās obligātās iemaksas un nodokļu atskaitījumus.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 43. panta pirmās daļas 1. punktu no tiesas izdevumu samaksas valsts ienākumos atbrīvoti prasītāji prasībās par darba samaksas piedziņu.

Civilprocesa likuma 42. panta pirmajā daļā noteikts, ka tiesas izdevumi, ja prasītājs no to samaksāšanas bijis atbrīvots, piespriežami no atbildētāja valsts ienākumos proporcionāli apmierinātajai prasījumu daļai.

Civilprocesa likuma 35. panta pirmās daļas 1. punktā noteikts, ka prasības summa prasībās par naudas piedziņu ir piedzenamā summa.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 34. panta pirmās daļas 1. punkta "b" apakšpunktu par prasību, kas novērtējama naudas summā no 2135 *euro* līdz 7114 *euro* maksājama valsts nodeva 320 *euro* plus 4 procenti no prasības summas, kas pārsniedz 2134 *euro*.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 39. panta pirmās daļas 5. punktu ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi ir ar tiesas pavēstu un citu tiesas dokumentu piegādāšanu, izsniegšanu un tulkošanu saistītie izdevumi.

No Uzziņas lapas par ar lietas izskatīšanu saistītajiem izdevumiem redzams, ka šajā lietā tie bijuši 10,28 EUR.

Līdz ar to no atbildētājas par labu valstij piedzenami tiesas izdevumi – valsts nodeva 321,04 EUR un ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi 10,28 EUR.

Civilprocesa likuma 195. pantā noteikts, ka, taisot spriedumu par naudas summas piedziņu, tiesa norāda prasītāja tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt procentus, minot arī to apmēru. Tādējādi tiesa atzīst, ka prasītājai nosakāmas tiesības par laiku līdz sprieduma izpildei saņemt likumiskos procentus – sešus procentus gadā no nesamaksātās pamatparāda summas, jo saskaņā ar Civillikuma 1765. panta pirmo daļu likumisko procentu apmērs ir seši procenti no simta gadā.

Saskaņā ar Civilprocesa likuma 204.[1] pantu atbildētājai nosakāms termiņš sprieduma labprātīgai izpildei.

Rezolutīvā daļa

Pamatojoties uz Civilprocesa likuma 8. pantu, 42. pantu, 93.-97. pantu, 193. pantu, 195. pantu, 204.[1] pantu, tiesa

nosprieda:

Prasību apmierināt.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums A/" /pers. A/ labā darba samaksu par 2016. jūniju 720 EUR (septiņi simti divdesmit *euro*), 2016. gada jūliju 720 EUR (septiņi simti divdesmit *euro*) un neizmaksāto kompensāciju par neizmantoto ikgadējo atvaļinājumu 720 EUR (septiņi simti divdesmit *euro*), kopā 2160 EUR (divi tūkstoši viens simts sešdesmit *euro),* veicot no minētās summas likumos paredzētās obligātās iemaksas un nodokļu atskaitījumus.

Noteikt /pers. A/ tiesības saņemt no SIA "/Nosaukums A/" par laiku līdz sprieduma izpildei (izsoles dienai) likumiskos procentus 6 % gadā no piespriestās, bet nesamaksātās summas.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums A/" valsts ienākumos valsts nodevu 321,04 EUR (trīs simti divdesmit viens *euro* 14 centi).

Valsts nodeva iemaksājama: Saņēmējs: Valsts kase reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta

Nr. /konta numurs/. Maksājuma mērķis: civillieta Nr. C32163617.

Piedzīt no SIA "/Nosaukums A/" valsts ienākumos ar lietas izskatīšanu saistītos izdevumus 10,28 EUR (desmit *euro* 28 centi).

Ar lietas izskatīšanu saistītie izdevumi iemaksājami: Saņēmējs: Tiesu administrācija NMR 90001672316, ar PVN apliekamās personas reģ.Nr. /reģistrācijas numurs/, Saņēmēja iestāde: Valsts kase, BIC kods TRELLV22, konta Nr. /konta numurs/. Maksājuma mērķis: ieņēmumu ekonomiskās klasifikācijas kods – 21499 un civillieta Nr. C32163617.

Sprieduma labprātīgas izpildes termiņš ir 10 dienas no sprieduma spēkā stāšanās dienas.

Spriedumu var pārsūdzēt 20 dienu laikā Rīgas apgabaltiesas Civillietu tiesas kolēģijā, apelācijas sūdzību iesniedzot Rīgas pilsētas Vidzemes priekšpilsētas tiesā.

Tiesnese Baiba Ozoliņa